

Til § 25.

Svarer til Sygekasselovens § 28. I Stk. 3 er der foretaget den Forandring, at Formanden for Voldgiftsraadet vil være at vælge af Socialministeren — i Stedet for som nu af Formanden for den faste Voldgiftsret —, hvis Raadet ikke selv kan vælge Formanden med det foreskrevne Stemmetail; man anser dette for at være en naturligare Ordning. Den i Stk. 4 fastsatte Valgperiode har man anset det for rigtigt at forlænge fra 2 til 3 Aar.

I Stk. 5 har man slettet Bestemmelsen om, at Socialministeren, naar Parterne ikke vil bøje sig for Kendelsen, skal lade Formanden prøve at tilvejebringe Forlig og derefter, hvis Forsøget ikke lykkes, offentliggøre Kendelsen. Forholdene vil kunne stille sig saaledes, at denne Fremgangsmaade er lidet hensigtsmæssig bl. a. under Hensyn til, at Raadet allerede tidligere — og da naturligvis Formanden i første Række — har forsøgt at forlige Sagen; man har derfor fundet det rigtigere blot at bestemme, at Socialministeren kan foretage yderligere Skridt til Konfliktens Løsning og eventuelt offentliggøre Kendelsen. Blandt de Skridt, Ministeren i en saadan Situation kan tænkes at ville tage, kan meget vel være dette at anmode Formanden om paany at søge Forlig tilvejebragt, men der er jo mange andre Muligheder, som f. Eks. den, at Ministeren selv vil søge at faa en Overenskomst bragt i Stand eller eventuelt vil søge gennemført visse Foranstaltninger ved Lov til Imødegaaelse af en ved Konflikten indtruffen vanskelig Situation med Hensyn til Ydelse af Lægehjælp.

Endelig har man ved en Ændring af Stk. 6 foreslaaet, at Udgifterne ved Raadets Virksomhed fordeles mellem de 2 Hovedorganisationer, idet man anser det for rimeligere, at disse to Parter, fremfor Statskassen, bærer Omkostningerne. I denne Forbindelse bemærkes, at der for Ministeriet har været rejst Spørgsmaal om et Vederlag til Formanden for det ham paahvilende, til Tider meget byrdefulde Arbejde, og at man i og for sig vilde anse det for rimeligt, at et saadant Vederlag indgik i Omkostningerne. — Udgifterne til Raadet har i Finansaarene 1925—26, 1926—27, 1927—28 og 1928—29 udgjort henholdsvis 1.200 Kr., 926 Kr., 2.730 Kr. og 958 Kr.

Til § 26.

Som Sygekasselovens §§ 30 og 31, dog at sidstnævnte Paragrafs Stk. 6 er flyttet til Forslagets § 29.

Endvidere er som en ny Bestemmelse

optaget Bestemmelsen i Stk. 2 om Indretning af Regnskabsbøger; med Hensyn her til henvises til den som Bilag 8 trykte Skrivelse fra Direktøren for Sygekassevæsenet.

Til § 27.

Stk. 1—5 svarer til Sygekasselovens § 32, Stk. 1—5. Stk. 1 er dog omredigeret og forandret saaledes, at Direktøren, naar Kassen ikke retter sig efter hans Anvisninger, indtil videre kan tilbageholde Statstilskudet, saaledes at han først, naar dette Tvangsmiddel viser sig uvirksomt, behøver at gøre det større Skridt at indstille til Ministeren at lade Kassens Anerkendelse bortfalde. — I Stk. 3 er tilføjet en Bestemmelse om, hvorledes den Kasse, der skal overgaa til at yde delvis Betaling af Lægehjælp vil have at forholde sig; denne Bestemmelse er i Overensstemmelse med den tidligere Bestemmelse i Sygekasselovens § 22, Stk. 1, Nr. 2.

Til § 28.

Svarer til Sygekasselovens § 32, Stk. 6 og 7.

I det første Stykke har man ladet Ordene „efter Indstilling af Direktøren“ udgaa, da man ikke anser det for paakrævet, at saadan Indstilling skal foreligge; endvidere har man ændret Ordet „Hjælpekassen“ i Overensstemmelse med de Ændringer, man agter at foreslaa vedrørende Forsørgelseslovgivningen.

Det andet Stykke har man ændret, saaledes at Bestemmelsen kommer til at omfatte ikke alene Bestyrelsesmedlemmer og Funktionærer, men ogsaa andre, der under Varetagelse af Hverv i Medfør af denne Lov — f. Eks. Medlemmer af de i § 9 omhandlede Udvalg — kommer til Kundskab om Medlemmers eller optagelsessøgendes Helbredstilstand (i Forbindelse hvormed ogsaa nævnes Invaliditet) eller økonomiske Forhold.

Til § 29.

Stk. 1 som Sygekasselovens § 26, Stk. 1, men med Tilføjelse af en Regel om, at „Direktørens Afgørelser kan indankes for Ministeren, hvis Afgørelser er endelige“. Som tidligere bemærket, har man anset det for hensigtsmæssigt at optage en saadan almindelig Regel paa ét Sted i Loven fremfor paa en Række Steder at bemærke, at Direktørens Afgørelse kan indankes. Denne Regel er iøvrigt i Overensstemmelse med Invalidforsikringslovens § 19.

Som Stk. 2 er indføjet en Bestemmelse om, at Direktøren til Brug ved Behandlingen af de under ham hørende Sager kan ind-